Blepyrus goes off to celebrate, and the Chorus commend their play to the judges

Βλέπυρος	οὔκουν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς καλεῖς γέροντα μειράκιον παιδίσκον; ὡς τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἐστ᾽ ἐπεσκευασμένον ἁπαξάπασιν, ἢν ἀπίωσιν οἴκαδε. ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη ᾽πείξομαι· ἔχω δέ τοι καὶ δᾷδα ταυτηνὶ καλῶς.
Χορός	τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ᾽ οὐκ ἄγεις τασδὶ λαβών; ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ ἐπᾴσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν. σμικρὸν δ᾽ ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι. τοῖς σοφοῖς μὲν τῶν σοφῶν μεμνημένοις κρίνειν ἐμέ, τοῖς γελῶσι δ᾽ ἡδέως διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμέ· σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ, μηδὲ τὸν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον, ὅτι προείληχ᾽· ἀλλὰ πάντα ταῦτα χρὴ μεμνημένους μὴ ᾽πιορκεῖν ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς ἀεί, μηδὲ ταῖς κακαῖς ἑταίραις τὸν τρόπον προσεικέναι, αἳ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων ἀεί.

Aristophanes Ecclesiazusae 1144-1162
1B 1 2001

προλαγχάνω - be allotted first performance